

עת"א 31492/12/13 - אברהם כהן נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31492-12-13 כהן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותר</u>	אברהם כהן
	ע"י ב"כ עו"ד הרצל חן
נגד	
<u>המשיבים</u>	1. משטרת ישראל 2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט לשנתיים ושמונה חדשים בגין עבירות זיוף, גניבה ופגיעה בפרטיות.

העותר הורשע אגב מאסרו בתיק נוסף שעניינו החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית אולם בגין תיק זה לא הוטל עליו מאסר בפועל, אלא עונש אחר.

בתחילת דצמבר 2012 נקלט העותר בכלא חרמון. העותר הורחק מכלא חרמון ביום 17.12.13.

בשל הרחקה זו הוגשה העתירה שבפניי.

לטענת העותר, הוא ריצה כבר 20 חודשים מתקופת מאסרו ללא שיצא לחופש, ותקופה זו מהווה יותר משני שלישים מתקופת מאסרו.

כמו כן טען בפניי בא כוחו במהלך הדיון, כי מדובר באדם נורמטיבי בעיקרו, אשר השתחרר משירות צבאי בשנת 2003, עם המלצות טובות (הוצגה תעודת שחרור), ואשר נקלע למצב נסיבתי קשה בעקבות הסתבכות פלילית ואשר מערכת שירות בתי הסוהר לא מצאה תשובה ראויה לאיכותיו.

נטען כי לעותר בת יחידה שנולדה בעודו מרצה את מאסרו, והוא לא ראה אותה.

הרחקתו מן ההליך הטיפולי בכלא חרמון מונעת מתן חופשה לעותר.

ב"כ העותר הסכים להצגת מידעים מודיעיניים שהתקבלו בעניין העותר.

העותר עצמו ביקש לטעון במהלך הדיון ופירט את השתלשלות חייו החל משנת 2006, אז נפגע בתאונה ברגלו. הוא טען כי מקור החיכוכים עם אנשי הסגל בבית סוהר חרמון נבע מכך שהם לא כיבדו פטור רפואי שניתן לו מעמידה ממושכת על הרגל הפגועה, שעה שסדר היום בכלא חרמון כלל מאמץ פיזי לאורך השעות 05:00-23:00.

לטענתו בעקבות אי כיבוד הפטור, הוא פנה לבית המשפט ועקב פניה זו סומן ע"י סגל בית הסוהר, והחלה התנכלות כנגדו בשל כך.

העותר לא הכחיש כי יש לו בעיה של התמכרות לסמים, אך טען כי מזה שנתיים הוא נקי מסמים, ומעולם לא עסק בהימורים.

עוד טען, כי נפתח לו תיק אלמ"ב מבלי שנתקיימה כל סיבה לכך, ולבסוף התברר כי אחותו התלוננה עליו עקב וויכוח עמה, וזאת כדי לעצבן אותו.

המשיבים השיבו לבקשה בכתב תשובה, והשלימו טיעוניהם במהלך הדיון.

לפי כתב התשובה, העותר שובץ עם הגעתו לכלא חרמון בסוף שנת 2012 למחלקת אבחון, ולאחר סיום הליך אבחון שובץ במחלקה טיפולית לגמילה מסמים.

לפי טענת המשיבים במהלך שהות העותר בכלא חרמון התנהגותו לא הייתה תקינה, אלא התנהגות שלילית ועבריינית בתוך המחלקה.

הוא הוזחר פעמים מספר, וניתנו לו הזדמנויות לתקן את דרכיו, ללא הועיל.

הוא שהה במחלקת הגמילה כארבעה חודשים, לאחר סיבוב חוזר, ונידון שלוש פעמים במסגרת וועדת איתן (הוועדה שבסמכותה להמליץ על הרחקתו מכלא חרמון).

בסופו של דבר סברה הוועדה, כי העותר אינו בשל לעבור את ההליך הטיפולי המעמיק המצופה ממנו, ועל כן המליצה הוועדה על העברתו לבית סוהר אחר, והוא הועבר לבית הסוהר צלמון.

לעניין חופשות העותר (על אף שלא הוגשה עתירה בעניין חופשות ורק נטען כי ההעברה מכלא חרמון, יש בה כדי לעכב מתן חופשה), נאמר כי בקשה לחופשה שהגיש העותר בחודש אפריל 2013 אושרה תחילה, אולם לבסוף נדחתה לאחר שהסתבר כי הוגש כנגדו כתב אישום בגין אחזקה/שימוש בסמים, וכן השמדת ראיות.

כמו כן, הופעל כנגד העותר נוהל אלמ"ב בחודש יולי 2013, אשר הוסר בחודש ספטמבר 2013.

נאמר כי לבד מאותה בקשה מחודש אפריל שנדחתה, לא הוגשה מאז בקשה נוספת לחופשה.

כן נאמר כי אפילו הייתה מוגשת הייתה נענית בשלילה, נוכח התנהלות שלילית של העותר בין כותלי בית הכלא, הכוללת ארבע עבירות משמעת שביצע במהלך החודשיים האחרונים שעל שלוש מהן אף נשפט ונידון משמעתית.

כמו כן, הייתה נשללת בקשה לו הוגשה, על יסוד חומר המודיעיני הקיים בעניינו.

שקלתי בכובד ראש את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן, ולא מצאתי שיש יסוד לעתירה.

מדו"ח וועדת איתן שהוגש לעיני, המפרט את התנהלות העותר במהלך הטיפול ושיבוצו בכלא חרמון, עולה כי בעברו של העותר טיפול בקהילת "מלכישוע" משם הורחק לאחר מעורבות בהכנסת סמים לקהילה. במהלך שהייתו בכלא חרמון במחלקה הקהילתית, נכרו קשיי הסתגלות והשתלבות, הוא התקשה מאוד להשתייך לקבוצה, והתקשה גם מאוד לעמוד בכללי המחלקה. העותר התקשה ביצירת מערכות יחסים תומכות, וגם היווה מבחינת התנהגותו גורם שלילי בקבוצה שכן יצר סכסוכים בין מטופלים, לא כיבד סמכות והתנהל באופן עברייני במחלקה.

מכל אלה, הסיקה כאמור לעיל וועדת איתן, כי במצבו אינו בשל לעבור הליך טיפולי מעמיק כפי שמצופה מימנו.

גם עיון בחומר המודיעיני ולצורך העתירה דנן, אתעלם מחומר מודיעיני ישן שנתקבל בתקופת היותו בכלא שיטה, ותוך שאני בוחן את החומר המודיעיני בתקופת שהייתו בכלא חרמון, יש בו כדי לתמוך תמיכה רבה בטענות המשיבים אודות התנהלות עבריינית, התנהלות שיש בה כדי להוות גורם שלילי במחלקה הקבוצתית, וידיעות נוספות שיש בהן כדי ללמד על כוונות פליליות, לרבות כוונה לפגיעה באחר.

אני מוצא לציין כי מדובר במידע לא מואץ, חלקו צולב, וכל המידע ומקורותיו הן ברמת מהימנות גבוהה.

ניכר אם כן כי מסקנת וועדת איתן שהמליצה על הרחקתו מכלא חרמון, המהווה כלא שיקומי בעל רמת הבטחה מינימלית אשר הקונספציה בהפעלתו מבוססת בין היתר על מתן אמון מוגבר באסירים, הינה מסקנה מבוססת ומתבקשת.

עבירות המשמעת שביצע העותר, ואשר פורטו בכתב התשובה מועדן לאחר הרחקתו מכלא חרמון אשר על כן, לא מצאתי להתייחס אליהן במסגרת בחינת סבירות ההחלטה מכלא חרמון, אם כי יש בהן גם כן כדי ללמד על אופיו הבעייתי של העותר.

נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי שיש ממש בטענות העותר.

אשר על כן, אני דוחה את טענות העותר ואת העתירה בכללותה.

המזכירות תמציא העתיק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.